

LA PRIMAVERA REVOLUCION

ORGANO DE LA
BOLSEVISTOS-
LENINISTOS.

PROPAGANDA LA
IV-AN INTERNACION
SOLA TEORIA MARKSISMA
ORGANO EN ESPERANTO.

ANSVARHAVENDE: Aage Kjelidsö, Helsingör, Danmark. TRYK St. Johansen, kbh.
PREZO 0, 20 kr. por unu kajero, APTAS por unu, ARONO per 12 pro 2, 40 kr.
EDITITA de la Propaganda Komitato de Levistoj, konsente de T. K. L.
ADRESO: Svehd Johansen, Danic, København, Australiensvej 24. (Esperanto)

KVARA KAJERO..... UNDA EDITO..... KOPENHAGO..... 1936
EL LA ENHAVO

LA KVARA INTERNACIO K LA MILITO
unna parto, antaŭparolo, prologo, enkonduko, preparo al la
nova milito, USSR k la imperisma milito, la nacia defendo
LA SEPA MONDKONGRESO DE KOMINTERNO
unna artikolo - la popolŝanonto en Francio.
LA PROLETARO K LA SANKCIOJ
rezolucio de la marista simŝikato en Nov-Zelando.
SENNACISMO AD MARKSISMO?
recenzo pri la plej nova broŝuro de la sennacistoj -
"On so rialismo konstruigas en Sovetio"

KAJ ALIAJ

PRILETOJ EULANDBAJ, UNLIÛU!

PROLOGO .

Ci tie ni prezentas al la esperantistaro la primiltajn tezojn de la Internacia Komunista ligo. Nun, kiam jam komencis la milito en Abiseno kiam la stalinistoj malkaŝe preparas perfidon similan al tiu en la antaŭgusto de 1914 estas la tezoj duoble gravaj.

Kopenhago, 12-12-35

P. K. de Levign

ANTAŬPAROLO.

Ĝi tiuj tezoj aperas en tempo kiam la militdangero en Ĝrupe ĝiam pli grandigas. La "malarmigkonferenco" fariĝas al areno por plua formado de militligoj. Mussolini k Ĝeneralo Weygand alvokas por plarmigo. Hierau Aŭstrio, hodiaŭ Mahŭkuo k la Sardinistrikto estas la fokuso de la militdangero k estonta mondasakro. Tutmonde oni nur parolas pri aerombiligo, pligrandigo de aer- k marflodoj, kemimilito, mobiligo de la industrio ktp.

La militdangero apportas por ni grandegajn devojn k respondumon, Unue la devo prepari k organizi la batalon kontraŭ la milito, devo estante des pli grave ĉar la Dua k Tria internacioj nur estas bremsoj en la kontraŭmilita batalo.

La nacismaj gvidantoj de la Dua internacio sin ree preparas liveri al la imperlistoj la homan militmaterialon de la venonta milito! La gvidantoj de la senkota Tria internacio misgvidas la popolon anstataŭigante la batalon kontraŭ la milito per brutaj ŝajn gravaj kongresoj.

La kontraŭmilita batalo devas esti gvidata kontraŭ la du internacioj k spite de ili. Al ĝi tiu batalo estas donenda nova bazo, nova fundo - ĝi tiu de la Kvara internacio. Se ankaŭ la kadroj de la Kvara internacio estas nur malmultmembraj, la ĝusteco k klareco de ilia politiko k ilia energio al plio ebligos ludi maldubigantan rolon. Ni memoras je Karl Liebknecht k Rosa Luksemburg!

La problemo pri la imperisma milito ĝia preparo estas la centra problemo de niaj tagoj. La batalo kontraŭ la imperisma milito staras en la mezpunkto de la diferencigprocezo de la proleta klaso. La karaktero de la reformismaj k centristaj organizoj pere de ili senlarvigas sed la kadroj de la bolŝevistoj-leninistoj per de ili plifortig. os9

Nur tiuj kamaradoj kiuj severe k serioze, kritike studadas ĝi tiujn tezojn estas surte armitaj por la politika laboro kontraŭ la milito. Sed studado, diskutado, kritikado al la tezoj - kiel utila tio estas - ne sufiĝas. La batalo decidosis! Dum la ĝintaga klasbatalo necesas batali en la senco de ĝi tiuj tezoj, en la spilito de la neraranta revolucia internacismo, en la spirito de Lenini!

En ĝi tiu senca ni transdonas la tezojn kiuj estas edititaj kiel skizo jam en la ĝenuaro de 1934 en nia gazeto "Problèmes et discussions" francilingve post multaj ŝanĝoj k plibonigoj al la proleta publiko. Ĝenevo, je la deka de junio de 1934

La sekretariaro tutmonda. (IS-IKL)

ENKONDUKO.

Na katastrafa komerc-, industri-, agrar-, k financa krizo, la detruado al la internaciaj komercaj interrilatoj, la marasmo de la produktivaj fortoj de la socio, la neeltenebila pliakrigado al la klasdiferencoj k ĝe la internaciaj diferencoj tute konfirmas la karakterizon de Lenini pri nia epoko ĝiel epoko de militoj k revolucioj.

La milito de 1914-18 enkondukis novan epokon kies plej gravaj politikaj okazoj estas la konkero al la ŝtato per la rusa proletaro 1917, k la venko pri la germana proletaro 1933. La terura mizero de la popoloj en ĝiuj kontinentoj k la pli teruraj dangeroj kiujn kaŝas la morgaŭa tago estas la rezulto de ke la revolucio de 1917 ne trovis triumfan ek spansion sur la ĝropa k monda areno.

En la diversaj landoj aperas la historia misvojo de la kapitalismo kiel senlaboreco, malplialtigo de la vivindeksos, de la laboristoj, proligo de la kamparistoj, k urbaj etburĝoj, la ĝisigo de la parlamenta ŝtato, terura venenado al la popolo per "sociaj" k "nacia" reformoj kum vera forigo al la sociaj reformoj, la anstataŭigo de la malnovaj

LA PERMAN
entreb
sur
int
vo
mi

regaparatoj per la senmaska militistaro-k policaparato (la bonaparatoj de la kapitalisma finpoko), la pli granda de la faŝismo k tias akregeco, k la forigo al ĉiu proleta organizo. La samaj procezoj forigas sur la rondo areno la restojn de la ieraciaj rilatoj, pliakrigas ĉiun interŝtatan konflikton, vidigas la senhelpecon de la pacifismaj scioprovoj, aperigas novan pliarmitigon k tiel kondukas al la nova imperisma milito. La faŝismo estas ĝia plej konsekvenca preparado k organizanto. Sed aliflanke la apenco de la tute rarka misformo de la ĥodia kapitalismo, la fino de la demokratio, reformismo k pacifismo estigas la neprokrastigeblan neceson por la proletaro trovi helpan vojon el la nehaltigebla katastrofo k por la revolucio. Nur la faligo al la burĝaro per la proletaro leviganta povas savi la homaron antaŭ la nova ĉira estinganta hommortigado.

LA PREPARO AL LA NOVA MILITO.

1. La kaŭzoj aperigitaj la lastan imperisman militon nun atingis pligrandan, nekomprenible jam akrecon ol meze de 1914, k estas nedisigeblaj de la nuna kapitalismo. La timo je la sekvoj de nova milito estas la sola faktoro retenanta la volon de la imperistoj. Sed la povo de ĉi tiu bremsas estas limigita. La akreco de la internaj antagonismoj faŝismigas unu landon post la alian, kiuj siafianke nur povas resti per preparado al novaj internaciaj eksplodoj. Ĉiuj registaroj timas la militon. Sed neniu registaro povas libere elekti. Sen la proleta revolucio estas nova mondilito nehaltigebla.

2. Eŭropo, antaŭ nelonge areno de la plej granda de ĉiuj militoj ŝanceliĝas ĉar ~~peŝila~~ de venkintoj k malvenkintoj al la nova milito. La Ligo de nacioj, kiu laŭ la oficiala programo devus "organizi la pacan", sed envere devas eternigi la sistemon de Versajles, k neŝtrigi la hegemonion de Usono, k formigi ĝimurron kontraŭ la ruĝa oriento, ne povis kontraŭstari la imperismajn antagonismojn. Nur la plej cinikaj de ĉiuj social-patriotoj provas ligi kun la Ligo de nacioj ideojn pri malarmitigado k paco. Vere la Ligo de nacioj fariĝis al subordigita figuro sur la ŝakbreto de la imperismaj kombinaĵoj. La diplomatia ĉeflaboro, evitanta Genevon, konsistas el serĉado al militkunulo, t. e. en rapida preparo al nova masakro. Sanktepe ĉiam pligrandiĝas la armigo. La pliarmitigado ricevis de la Germana faŝismo novan grandegan antaŭenpuŝon.

3. La degenerado de la Ligo de Nacioj estas kunligita kun la degenerado de la hegemonio franca sur la eŭropa kontinento, kiu nun komencas. La tro malgranda fundamento por la versaĵla sistemo. La ĝis al la ĉentoj armita franca imperismo kun sia "defend"-karaktero restas, dum ĝi estas devigata ŝirmi la per kontraŭtoj legaligitajn fruktojn de siaj rabaĵoj, k anekcioj, unu el la ĉefaktoroj de la nova milito. Devigata per nesufereblaj antagonismoj k per la sekvoj de la malvenko, forĵetis la Germana kapitalismo la ligilon de la demokrata pacifismo k estas nun ĉefkontraŭo de la versaĵla sistemo.

La grupiĝo de la ŝtatoj sur la eŭropa kontinento estas ĉefe kiel ĝis nun laŭ la principo venkintoj k malvenkintoj. Italio aspektas kiel la nefidinda agento por en la decida momento ofertian amikecon al la plej forta partio, kiel ĝi fariis en la antaŭa milito.

Anglio provas rezervi sian sendependecon, reston de la ĵama "splendia izolacion", esperante povi profiti el la antagonismoj en Eŭropo, la kontraŭaĵoj inter Eŭropo k Ameriko k la estigantaj konfliktoj en la malproksima oriento. Sed ĉiam pli malmulte feliciĝas la intencoj de la hegemonia Britio, -terrigitaj pri la ruiniĝo de sia imperio, la revolucia movado en Hindio, la sensekureco de siaj pozicioj en Ĉinio, la brita imperismo maskigas per la abomeninda ŝajnpacifismo dr Henderson la havemegan k malkuraĝan politikon de la atendado k lavado kiuj siafianke estas unu el la ĉeffontoj de la ĝenerala sensekureco k posta katastrofo.

4. La plej grandajn kaŭzigitajn per la milita k postmilita periodojni trovas de Usono, en ties interna k internacia proleta ega proekono-

nia superregeso permesas al la burĝaro de Usono eniri la unuan perie-
odon post la milito kiel "paganto", "simbolo de la libero de la
maroj" de la "malfermitaj pordoj". Sed la krizo en komerco kaj industr-
io senmaskigis per terura forto disturbadon de la malnova ekonomia
balanco, por kiu la interna merkato estis sufiĉa. Ĉi tiu vojo ne plu
estas irebla.

La ekonomia supreco de Usono kompreneble hodiaŭ ne estas jam forigita
tute, kontraŭe, relative ĝi eĉ pligrandiĝis per la ekonomia ruiniĝo
de Eĉnopo, sed la malnovaj formoj per kiuj ĝi tiu supereco aperis
industri-tekniko, komercbilanco, neŝancelanta dolaro, debeto de Eŭropo
senefikiĝis. La alta tekniko ne trovas aplikon, la bilanco estas mal-
bona, la dolaro malvalorigis k la debetoj ne estas pagataj. La supereco
de Usono devas trovi novajn esprimojn - planigi la vojon nur povas
la milito.

La parolo pri la "malfermita pordo" en Ĉinio estas senefika kontraŭ
kelkaj japaniaj divizioj. Vaŝington intencas en sia malproksimorient-
politiko esti en la plej bona momento preta estigi militon inter
Sovetio k Japanio, malfortigi kaj Sovetion kaj Japanion k plani siajn
strategiajn agojn laŭ la militfino. Dum ili laŭ la restadleĝo daŭrigas
la diskutojn pri la liberigo al la Filipinoj, provas la amerikaj kapi-
talistoj envere havigi al si en Ĉinio teritorion k post tio okaze de
konflikto kun Anglio plivivigi la problemon pri la liberigo al Hindio.
La kapitalismo de Usono atingis jam reskaŭ la faktorojn kiuj devigis
en 1914 Germanion sur la "militvojeton". Ĉu la tero jam estas disdoni-
ita? Oni disdonu ĝin denove! Estas ŝajne tasko de Usono organizi la
mondon. La historio devigas ka homaron al la esplodo de la kapitalismo

5. La malfermita japania kapitalismo, sin nutrigante per la sukcoj de
la malprogreso, la malriĝeco k la barbareco, estas devigata per neto-
leneblaj malfortoj k fiaĵoj sur la vojon de la negaltigantaj ŝtel-
"manektaĵoj". La manko de propra industria bazo k la terura malforteco
de la tuta japania socio de farigas la japanian kapitalismon al la pli-
agresiva k senbrida de ĉiuj. Sed la estonto montros ke malantaŭ ĝi tiu
agresivo staras nur malmultaj realaj fortoj. Japanio ja povas ĉoni la
signalon por la milito. Sed el la duonraŭda japanio kiun disigas ĉiuj
antagonismoj jam konataj el la carisma Rusio, povas ankaŭ eksoni la
signalo por la revolucio pli frue ol el la aliaj landoj.

3. Famen estus tre spekulative, jam nun diveni, de kie k kiam oni unue
gafos. Estas eble ke unue Japanio ne estos tre rimarkata pro la usona-
wovetio interkomprenó k pro la internaj malfacilaĵoj. Sed la samaj ka-
ŝtoj ankaŭ povas instigi la japanian kamaron kiel eble plej rapide
komenci, antaŭ ol estas tro malfrue. Ĉu la franca registra sin decidós
al "preventita" milito, kiu finos en ĝenerala masakro? Aŭ ĉu Francio atendo-
k sub la premo de Anglio interkompreniĝos kun Hitler por per tio lin
malbarikadanté la vojon al la oriento?

Ĉu ree ekmilitonto estos la balkana peninsulo? (Rim. de la red. Nun,
1935, ŝajnas ja Abisenio esti tiu kin. . .) Aŭ ĉu iufoje la danubaj landoj
estas la iniciatantoj? La makteco de la faktoroj k la inter-
ligeco de la malamikoj malebligus konkretan prognozon. Sed la ĝenerala
evoluotendenco estas tute klara - la postmilita tempo fariĝis al nura
paŭzo inter du militoj k la paŭzo antaŭ niaj okuloj finiĝas. La plana,
korporacia aŭ ŝtata kapitalismo, interligata kun la aŭtoritataca, faŝ-
isma aŭ bonaparta ŝtato, estas utopio k mensaĝo, se ĝi promesas kiel
oficialan celon la harmonian popoloekonomion, sur la fundamento de la
unuvata propraĵo. Sed ĝi estas minacanta realeco se ĝi estas necesa
per kuniĝi la ekonomiajn fortojn de la nacioj por la preparo al nova
milito. Nun estas tiel. Nova granda milito jam estas proksima. Ĉi estos
la knola, pli detruanta, ol ĉiuj siaj antaŭuloj. La konduto je la nova
milito de estas la centra problemo de la proleta politiko.

LA HISTORIO K LA IMPERISMA MILITO.
Historia mezuro mezurata, estas la kontrasto inter Sovetio k la
kapitalismaj landoj nekompereble pli granda ol la antagonismoj inter
kapitalismaj landoj mem.

A Prim
Sed la
kapit
scav
mal

Sed la klasa antaĝoniismo inter la laborista ŝtato k la ŝtatoj de la kapitalo aligas sian akrecon responde al la evoluc de la laborista ŝtato k la aligoj de la rondsistemo. La nekredebla evoluc de la scvetburokratismo k la malbonaj vivkondiĉoj de la laboristoj trege malaltigis la altipovon de la USSR por la laboristoj en tutmondo, ĉar

Granda malvenkoj de la Komintern k la naciisma-pacifisma eksterlandaj politikoj de la sovetsistaro siarlanke ĉavis mildigi la zorgojn de la tutmonda burĝaro. Fine revigas la plioj nova pliakrigo de la internaj antaĝoniismoj de la kapitalisma mondo la registarojn de Ĉirpo k Usono, en la nuna etapo interlati kun Sovetio ne el la vidpunkto de la principa problemo "kapitalismo aŭ socialismo" sed el tiu de la konkunktura rolo de la soveta ŝtato en la batalo de la imperialismaj fortoj. Espirite por ĉi tiu rondsistemo estis la ne-atak-kontraŭkaj, la ĉuonke al Sovetio de la usona registaro ktp. La kontraŭaj kondiĉoj de Hitler, rajtigi la pliarigon de Germanio per la parolado pri la "danĝero en la oriento" ankoraŭ ne trovis adeptojn, speciale ne ĉe Francio k ties satelitaj, pro tio ke la revolucia danĝero de la komunismo malgraŭ la terura krizo estas perinta sian akron. La diplomaciaj ŝukecsoj de Sovetio tial klarigas - rindime duone - el la trege malcertigc de la tutmonda revolucio.

8. Sed estus danĝera eraro kredi, ke ĉi tute ne plu intencas fari militintervencon kontraŭ Sovetio. Malgraŭ ke plimildigis la konkunktura akro de la interlatoj, plene restis la kontrasto de la sociaj ordoj. La heretenebla ruiniĝo de la kapitalismo devigos la burĝajn registarojn al la vojo de radikala solvoj. Ĉiu Granda milito fariĝos, sendepende de la originalaj motivoj, nova kaŭzo por ree pritrakti la milit-intervencion en Sovetion kun la celo transfuzi novan sangon en la skleroziajn arteriojn de la kapitalismo.

La nekontestebla k tre profunda burkrapata misevoluc de la soveta ŝtato k la naciisma-konservativa karaktero de ĝia eksterlanda politiko ne ŝanĝas la socialan naturon de Sovetio kiel la unua laborista ŝtato. Ĉia demokrata, idealisma, ultramaldeksira, anarkista teorio kiu neas la en la tendenco socialisman karakteron de la sovetaj propraj rilatoj k neagnoskas la klasan diferenccon inter Sovetio k la burĝaj ŝtatoj devas nepre, speciale en milito, gvidi al kontraŭrevoluciaj politikaj konkundoj.

La defendo al Sovetio kontraŭ la atakoj de la kapitalistaj kontraŭuloj estas - sendepende de la cirkonstancoj k direktaĵ kaŭzoj de la atako - elementa k nepra devo de ĉiu honesta laborista organizo. LA "NABIA DEFENDO".

9. Kiel klasikan arenon en la batalo kontraŭ la mezepoka partikularismo estigis la kapitalismo la nacian ŝtaton. Sed apenaŭ ĝuste estigita, ĝi jam komencis fariĝi brezo por la ekonomia k kultura evoluc. El la antaĝoniismo inter produktivfortoj k la kadro de la nacia ŝtato, kune kun la fundamenta antaĝoniismo - inter la produktivaj fortoj k la privata posedo je la produktiloj - estigis la krizo de la kapitalismo kiel socia ordo.

10. Se estus ebla, en unu fojo forigi ĉiujn ŝtatajn limojn, povus la produktivfortoj ankaŭ sub la kapitalismo dum certa periodo pliaŭtigi - sed je la prezo de teruraj viktimoj - al pli alta nivelo. Ĉe forigo de la privata posedo je la produktiloj povas la produktivfortoj - kiel montris la spertoj de Sovetio - eĉ en la kadro de unu sola ŝtato plibonigi. Sed nur la forigo k de la privata posedo je la produktiloj k de la ŝtatalimoj inter la nacioj povas estigi la premiscjn por la nova socia ordoekonomia - la socialisma socio.

11. La defendo al la nacia ŝtato estas, precipe en la balkanecigita Eŭropo, ties hejmo, en la tuta senco de la vorto reaktaĵo. La nacia ŝtato kun siaj limoj, pasportoj, konsistemoj, doganejoj, k armeoj por defendi la doganojn estas fariĝinta al terura baro sur la vojo de la kultura k ekonomia evoluc de la homaro. Tasko de la proletaro ne estas la defendo al la nacia ŝtato sed ties tuteca k definitiva forigo.

12. Se la nacia ŝtato estus progressa faktoro, ĉi devus ĝin defendi senu depende de la politikaj formoj k speciale tute sendepende de la demando, kiu kiel unua "komencis" la militon. (Dabragota)

LA POPOLFRONTO EN FRANCO

Ni vidis en la lastaj jaroj ke oni starigas la faŝisman diktatoron en unu lando post la alia. Tio ne estas hazardo ĉar la faŝismo estas unu el la lastaj rimedoj kiujn povas apliki la kapitalistoj por subpremi la laboristojn. Ĝi ja estas la sola rimedo per kiu oni povas senti la profiton en la nuna ruiniĝperiodo de la kapitalismo. Vivkondiĉoj por la kapitalismo estas ekspansio, nova merkatoj por la konstanta konsumanta varkvanto, novaj necivilizitaj landoj por investi kapitalojn por profiti, sed nun oni devas ĉesi tion. La konkurenco bataloj de la diversaj entreprenoj k ŝtatoj, kiuj volas sin reciproke ekskluzi per doganmuroj, pliakriĝas, la popolo ne havas monon por aĉeti varojn k por savi la profiton oni aplikas faŝistajn metodojn. Tio ne estas sekvo de la malbona karaktero de la kapitalistoj, sed tio estas la sola ilo por savi la kap.sistemon.

Fariĝas deviga neceso por la laboristoj esti batalpova unue. tnton por rebati la atakojn. La unuefronto fariĝas al popolfronto se sa unu aŭ pluraj burĝaj partioj aliancas kun la laboristoj. Oni diras ke popolfronto estas unuefronto sur pli larĝa bazo sed fakte estas popolfronto k unuefronto du diversaj aferoj. Estas la programo k politiko de la burĝaj partioj kiuj karakterizas la programon k politikon de la popolfronto. Oni devas ĉeni al la laboristoj la iluzion ke ili fakte povus atingi ion en la kadro de la burĝa sistemo. En la programoj ili ne plu parolas pri revolucio, ili tiel donas al la laboristoj iluziojn pri klaspaco anstataŭ pliakrigi la klasbatalon k gvidi ĝin al la fina venko.

LA POPOLFRONTO EN LA SAAR-DISTRIKTO

Pli frue la komunistoj multe kontraŭbatalis la popolfronton, kiuj eĉ malhelpis kunlaboron kun la socialdemokratoj kiujn ili nomis socialfaŝistoj. Sed malonze antaŭ la sepa mondkongreso ŝanĝis Kominterno la kuzon k ne nur aprobis unuefronton sed apkaŭ popolfronton. La unua loko kie la popolfronto ricevis praktikan signifon estis la Saarregiono en jan.35. Tie ĝi konsistis el reformistoj (SP), stalinistoj (KPP) k katolikoj, k fariĝis Granda fasko, tiel ke nur lojalistoj por "status quo". La kaŝo estis ke oni lasis sin tute ĉirkaŭ de la naciisma k kristanisma agitado de la kontraŭuloj. Oni ne batalis sur proleta bazo sed flatis aĵ la nacistoj k katolikoj. Estas ĉiam danĝere per proleta partio ludi kun tiaj aferoj, oni tiel nur forigas la antagonismojn inter la klasoj k tiel devivas la popolon en la amono de la reakcio por ĝi tiuj partioj ĉiam estis ekspertoj en naciisma k deligitisma agitado.....

LA SITUO EN FRANCO

Nun en la lastaj jaroj en la plej multaj landoj estis rimarkebla pliveniĝo en ekonomia rilato, estis la ekonomia situo de Francio lasttempe ĉiam mizera. Tial ekzistis tie speciale bonaj kondiĉoj por ekstigo de certa faŝista movado kun armitaj terorgrupoj kiuj detruis la kunvenlokojn de la laboristoj, distruis iliajn demonstraciojn ktp. La plej grava tasko de la popolfronto estas kontraŭbatali la faŝismon. La popolfronto en Francio konsistas el stalinistoj, reformistoj k maldekstraj burĝoj (socialradikaloj). Oni demandas tuj - kial la laboristoj laras aliancon kun burĝoj? Respondas la stalinistoj - la ŝanĝo de la socialradikaluloj estas plijparte malfirmaj etnaĝoj k etraparistoj, kiuj suferas ankaŭ sub la kapitalista eksploatado. Ni devas alianci kun ili por estigi larĝan fronton de la eksploatataj, ĉar la laboristoj nur povas venki en la klasbatalo se ili estas subtenataj de la ekspluatataj partoj de la mezaj klasoj. Sed inter laboristgvidantoj k alianco inter la etburĝoj k labdaristoj, sed inter laboristgvidantoj k la parlamentaj reprezentantoj de la socialradikala partio, kiuj tute estas en la poŝoj de la financa kapitalo. Fakte baldaŭ evidentiĝis la detruantaj sekvoj de la popolfronto en la agadoprogramoj de la laboristaj partioj k ties ideologio.

LA NOVAJ "KOMUNISTAJ" VTDONKTOJ

Multaj homoj ankoraŭ pensas ke la stalinanoj ankoraŭ staras sur la fundamento de la internacismo kiel antaŭbatalantoj de la fama citaĵo el la Komunista Manifesto "La karnistoj ne havas partion". Sed tio

un est
omni
lego k
la
k
vol
k
ic
e

Un estas malnoviĝinta vidpunkto. La sepa mondkongreso postulis de la komunistoj ke ili subtenu la burĝaron en la batalo por la nacia libera ligo ktp k la franca partio jam bone sukcesis ŝanĝi la kurzon. La "Komunista" evidanto Ducloux parolas pri "la granda franca interpaciĝo" k la centra organo "L'Humanité" skribas la 13, de okt. "Ni komunistoj volas unuigi la francan popolon, k ĉio kio malgrandigas nian popolon k nian landon doloras al ni". Laŭ tio la stalinistoj ankaŭ sentas doloron se la franca tutlanda dek-unuojepiedpilkluĝo malvenkas. Fajne de ĉi tiuj estas la jenaj tiradon - "Nobleco devigas la bolshevistoj de Franka ĉi tiuj amas sian patrimonk ties grandajn tradiciojn, devas sin montri estadiĝnaŭ por la ĵena instruo - ĉiam fari pluron por la nacia unueco de nia kara Francio k per nia popolo!" (Al interesitaj k-ĉoj ni sendos broŝuron kun citaĵoj - ĉi tie ni ne havas lekon por ili.)

PROGRAMO K TAKTIKO.
La komuna programo por la du lab. partioj estas tute kutima reformprogramo kiu postulas pli altajn salajrojn, senlaborecsubvenciojn, ŝtatigon de monopoloj k bankoj ktp. Malgraŭ ke en Francio pro la kreskanta mizero iom post iom estiĝas revolucia situo, la du lab. partioj ne faras revolucion politikon sed limigas sin postuli ke la kap. ŝtato fariĝu pli sociala. k tiel stabiligas la kapitalismon! Sed oni ne povas resanigi la kapitalismon. Nur estas unu elakto - faŝisma aŭ proleta diktatoreco.

Por fari balanon en la budĝeto faris Laval gravajn malpliigojn de la salajroj de la ŝtataj oficistoj, k de la subvencioj. Tio sekvigis revolucionajn batalojn de la laboristoj en Brest k Toulon. Ĉi tiu spontana evidentiĝo de la batalvolo de la amasoj ne estis subtenata de la lab. partioj, kontraŭe, ili skribis ke la bataloj estas "popolaĉbradoj". Jen ni vidas la sekvon de alianco kun la burĝoj. Oni volas esti "salonkapabla" k tial perfidas sian klaskunulojn, kies interesojn reprezenti oni estas komisitita k kiuj estas objekto de organizita buĝado flanke de la polico.

REVOLUCIO K LABORISTEMILICO.
La faŝistaj bandoj daŭrigis siajn atakojn k provokaciojn. Tiel ekz. ĉe atako en Limoges ĉi mortpafis laboriston. La soc. k kom. partioj nun postulis ke oni disigu la faŝistajn bandojn. La bolshevist-leninista grupo (niaj k-ĉoj) agitadis por laborista milico, kiel la sola efika rimedo por eviti tiajn atakojn. Sed la du partioj kontraŭis tion, dirante ke tio estas "provokacio", "aventurismo" k "puĉo" politiko. La sola, je kio ili fidis estas la armita potenco de la kapitalista - ŝtato.

La sekojn de tio oni ja vidis en Germanio.
LA RADIKALULIOJ PERFIDAS LA MALPERMESON AL LA MURDISTBANDCOJ.
La ĉefa numero en la agitado de la popola fronto estas pure parlamenta - faligi la registaron de Laval, k estiĝi maldekstran registaron de la poplfrontpartioj. Sed en la lasta tempo ĉe la balotoj en la parlamento multaj radikalaj delegitoj voĉdonis por la registaro de Laval k ties kontraŭlaborista politiko, tiel ke oni vidis, sur kia malfora fundamento kuŝas la poplfronto.

Nun venis la decida baloto en la parlamento pri la malpermeso de la faŝistaj murdistbandoj. Multaj radikaluloj estis por la malpermeso k la situo de Laval estis tre malbona, sed liaj bonaj amikoj, la faŝistoj, savis la aferon per bona manovro. La faŝistoj proponis senarmigi siajn murdistbandojn, la soc. k kom. akceptas tion entuziasme, ili proponas mem disigi siajn proprajn armeecajn organizojn (kiujn ili devizitaj de la popolopinio devis estiĝi) se la faŝistoj faros la samon.

Sub granda paŭrtiotisma entuziasmo oni nun akceptis proponon faritan de la faŝistoj pri malpermeso havi armilojn ktp. Laval ree estis ŝavitaro U LA MALPERMESOJ ESTAS VENKO DE LA PCPCIFRONTO?
Ĉi tiuj leĝoj malpermesas armitajn stratdemonstraciojn, disigas organizojn kiuj havas la formon de privata militistaro ktp. Multaj eble diras "tio ja estas grandega venko de la poplfronto, nun ne plu rajtas ekzisti la faŝistaj murdistbandoj", sed kiu interpretas la leĝojn? La juristoj de la kapitalista-burĝa ŝtato ili nun havas ilon por akuzi laboristojn kiuj por sia propra defendo armigas sin per batalilo aŭ laborilo. Proletaj milicoorganizoj estos sub akra kontrŭlo, dum la faŝistaj "sportorganizoj" rajtas sin tumli en la stratoj. La laboristaj reprezentantoj en la parlamento do transdonis siajn kurpaĝajn kamaraĉojn al la klaskontraŭulo. Plue povas faŝista organizo, kiu ĉiam havas

1

bonajn rilatojn al la armeo, en la decida momento facile fariĝi al militistoj, sed ĉu tio estas same facile por la laboristoj?

KION INSTRUAS LA HISTORIO?

La fabrikokupacio en Italio 1920 ne gvidis al estigo de soveta respubliko ĉar ne ekzistis revolucia partio kiu povus gvidi la batalon en la lab. La sindikatestroj estis perfiduloj kiuj traktadis kun la registaro k sukcesis ĉesi la akcion sen ke la laboristoj estis atingintaj ilin. Ĉi tiuj malvenkoj helpis al la faŝistoj, la atakoj al laboristoj plimultiĝis. La ŝtatspartoj de la laboristoj estis forigitaj de la lab. partio kiu nek faris pakotraktaton kun la faŝistoj. Tiel ĉi senbravigis la laboristojn dum la faŝistoj kiuj ne sentis sin ligitaj de la kontrakto, ricevis agadliberon. En Germanio disigis Brüning la S.A.-on, sed ĝi tamen daŭrigis kiel kulture siazajn manovrojn, skoldaĉn ktp sur la ekserciplecoj de la "Reichswehr", nur sen uniformoj k. sub la nomo "sportgrupo"...

POPOLFRONTREGISTARO.

La popolfrontpolitiko de la "komunistoj", kiun ili faris anstataŭ la populfrontpolitiko sur proletara fundamento, gvidis ankau al revizio de la malnova programo de Komintern. Komintern nun propagandas ke necesas batali por popolfrontregistaro, kiu ili nomas "nek socialista, nek kapitalista". Sed kio estas tia "nek socialista, nek kapitalista" registaro?

Socialista registaro estas tia en lando kie la produktiloj estas en la posedo de la tuta socio. Ĉiu alia registaro - ĉescepte tiu sub proleta diktatoreco - kie ankoraŭ ekzistas la privata propraĵejo de la produktiloj, do estas kapitalista registaro. Ĉi ankau ne povas diri ke sub la popolfrontregistaro estas Francio sub proleta diktatoreco, ĉar ĝi ne ŝanĝis la fundamenta esenco de la ŝtato. Proleta ŝtato ja nur povas fundamenti sur la sovetoj. Popolfrontregistaro do estas registaro en kapitalista sistemo, sur burĝa fundamento - do ĝi estas burĝa kapitalista registaro!

La "komunistoj" iras nun la saman vojon kiun antaŭ longa tempo iris la socialdemokratoj, k sub kiuj ĝi tiu perfidis la lab. klason. Komprenoble la "komunistoj" volas per tia registaro provi atingi malgrandajn reformojn. Sed en la nuna ruiniĝperiodo de la kapitalismo estas neeble fari tiel grandajn reformojn kiel la socialdemokratoj faris en la komenca periodo de la kapitalismo. Sed eĉ se la popolfrontregistaro povus atingi certajn malgrandajn reformojn, ĝi ligas per sia koaliciolitiko la lab. klason al la burĝaro, k tiel ofertas la historian celon de la laboristoj - la socialismon.

Ĉu do estas eble, kiel la komunistoj asertas, per tia popolfronta registaro eviti la konkaron al la potenco flanke de la faŝistoj? Ni scias ke la faŝismo elkreskas al la etburĝaro de la kap. sistemo, kiu perdas sian ekzisteblon pro la monopoloj k kapitalkoncentrado, k se la proletaro k la revolucia partio ne povas montri al ĝi la vojon antaŭen al la socialismo, kiel la bolŝevista partio en Rusio faris, fariĝas ĝia ribelo nur al ilo de la reakcio.

Popolfrontregistaro staras sub la leĝoj de la kapitalisma sistemo, la premisoj por ekzistigo de la faŝismo do ankoraŭ ekzistas. Post ĉom povas popolfronta registaro senluzigi siajn anojn, la lab. klaso senbravigas k la senluzigitaj elementoj fariĝas la bazo de la faŝismo.

KION NI POVAS LERNI EL LA FRANCIAJ OKAZINTAĴOJ?

La franca popolfronto estas (same kiel tiu en Saarlando) provo por apliki la lozungojn de la sepa mondkongreso. Fakte estas la taktiko la sama kiel tiu kiun la socialdemokratoj aplikis en Germanio, t ori faras ĉiam pli grandajn repaŝojn por ne provoki la faŝistojn k eviti ke ili transprenu la potencojn.

Germanio k Aŭstrio montris ke ĉi bezonas tute alian rimedojn por kontraŭbatali la faŝismon. La kapitalisma sistemo batalas por sia vivo. Tial ĝi ne povas fari kompromisojn.

Tipe por la nova kurso de Komintern estas cetere, ke ĝia germana sekcio (KPD) nun havas kiel ĉefan lozungon - returne al Weimar! -

nicn povas popolfronta registaro ekzisti? Kiel ni jam skribis komence de nia artikolo, estos programo k taktiko destinataj de tlo, kion la burĝaj partioj en la popolfronto povas aprobi. Ĉu tia registaro povas difektigi la salajrojn de la laboristoj? Ne! Ĉar burĝa partio ne povas aprobi tion ĉu ĝi komencos la socialigon? Se oni faras grandan premon sur ĝi, ĝi eble transprenos kelkajn grandajn

ble
cor
per
L

ble ĝi transprenos kelkajn grandajn entreprenojn en ŝtatan posedon por tranĉviliĝi la popolon. Sed ĝi kompreneble administros la entreprenojn laŭ kapitalismaj principoj - ĉar ĝi ja estas kap. registaro en kapitalista ŝtato.

La paca starigo de la socialismo estas fluzio. Dum la kapitalistoj ankoraŭ havas la ekonomian potencon, ili estas la solaj kiuj profitas ol la de la ŝtato administrataj entreprenoj. La ŝtate kontrolita kapitalismo kiun Roosevelt estigis en Usono helpis malaltigi la realsalajn ronojn de la laboristoj sen kontentigi la laboronantojn, kiuj ne deziris limigojn en la libera iniciato, la ĉefa nervo de la kapitalismo. Ankaŭ tiuj kiuj pensis ke la Nira-sistemo estas speco de transiro al la socialismo devis vidi ke oni ree likvidis ĝin.

Estas malĝuste demandi - ĉu demokrateco, ĉu diktatoreco? La burĝa demokrateco - kiu fakte neniam estis vera demokrateco por la tuta popolo, sed na. demokrateco por la kapitalistoj inter si mem - estas nun kondamnita al morto.

Ĉu, kiam oni konstante povis ekspansii la produktadon, kiam oni daŭre devis uzi novajn merkatojn ktp estis la burĝa demokrateco, laŭ sia esenco nur demagogia afero, utile por la kapitalistoj. La profitco kiu ili ĉerpis el la kolonioj, ili povis transdoni al parto de la laboristoj (laborista aristokratic, kiu fariĝis al la amasa bazo de la socialdemokratia k tiel al scjlo de la kapitalismo). Nun malgrandiĝis la profitoj, ĉar en la kolonioj estas propraj industrioj k novaj kolonioj preskaŭ ne ekzistas. Nun oni devas, en Eŭropo malaltigi la salajrojn, la laborista aristokraturo, sojlo de la socialdemokratio, mem malriĉiĝas k ĉie ŝanceliĝas la fundamentoj de la socio kapitalisma. Por savi la restojn de la profito, ili konstante malaltigas la salajrojn de la laboristoj, sed tiel ili samtempe malfortigas la ŝtalojn de la popolo, tio estas la fundamenta kontraŭdado en la kapitalismo. La kapitalismo do nur povas ekzisti, kiel moloĉo manĝante siajn proprajn infanojn - la laboristojn. Sed la laboristoj devas kompreni sian historian taskon - nenigi la kapitalismon, antaŭ ol ĝi estas nenigiinta ilin! K ĉi tie nur ekzistas unu sola rimedo - LA PROLETA REVOLUCIO.

ĈU SOCIALISMO KONSTRUIĜAS EN SOVETIO? (Recenzo).

K-do Lanti editis kiel unuan kajeron de la "Biblioteko de Herezulo" la broŝuron "Ĉu socialismo konstruiĝas en Sovetio?". Farigante la libron oni tuj rimarkas ke ĝin ne skribis marksiste, ĉar marksisto ne nur demandas ĉu, sed ankaŭ k i a m, k i e, k i e l k i a m. Marksisto do devas vidi la problemon dialektike, t. e. en ĉiuj siaj konkretaj rilatoj, kaŭzoj, sekvoj, evoluo.

Ĉu estas en la libro tri personoj - Futer, kun kiu sin identigas Lanti, Ruper, kompartiano, k Iver, teknikisto. Jam en la unua ĉapitro oni vidas ke ili havas nenian supozeton pri la esenco de la socialismo.

Futer donas tro longan k ne tre ĝustan difinon, Ruper ne konas diferencon inter socialismo k proleta diktatoreco, dum Iver sin tute ne interesas por la esenco de la socialismo.

Socialismo estas sciordo en kiu la socie gravaj produktiloj estas posedataj de la tuta socio, k en kiu ĉiu ricevas tion da vivrimedoj kiom li laboras. En socialismo do ne ekzistas klasoj, ankaŭ ne plu la laborista, sed aliflanke estas socialismo ne la sola sanklasa socio. (Kp. Praktunismo k pura komunismo.)

ĈU NOVAJ KLASOJ EN SOVETIO?

La verkintoj inventas kelkajn novajn "Klasojn" kiuj laŭ ilia opinio ekzistas en Sovetio. Ĉu ili fakte ekzistas? (Temas pri "patriciano", "oligarkio ktp"). Res,oble, sed nur kiel kasto. Sed estas grava diferenco inter kasto k klaso. Klaso estas difinita per la formo k la posedo de la propraĵo. En la antikva ekonomisistemo ekzistis libuloj k sklavoj. En la feŭdala ekonomisistemo ekzistis nobuloj k feŭdkomparistoj. En la metiista ekonomika ekonomisistemo estis majstroj k helpistoj, k en la kapitalista sistemo kapitalistoj k laboristoj. La klasoj do dependas nur de la propraĵo.

Ĉar en Sovetio ekzistas la ĉefaj ekonomiaj sistemoj: socialismo, kapitalismo, ĝenerala kapitalismo, ŝtatkapitalismo ktp, en certaj neprocesitaj teritorioj eble ankoraŭ pli malaltaj formoj de ekonomiaj sistemoj, povas en Sovetio nur ekzisti la ĉefaj klasoj - kapitalistoj, proletoj, mezklasuloj, k klasoj el pli malaltaj ekonomisistemoj. Sovetio estas nek socialisma nek kapitalisma ŝtato. Ĝi estas proletaj ŝtato, tio signifas ke ĝi estas ĉefa kapitalisma ŝtato, nun ne pli alta eta de la burĝa (kapitalisma) sed de la proletaj (laboristaj) klasoj. La progreseco de la proletaj regado ĵar en ĵar kaptas ekonomia strukturo sur kapitalisma bazo de la burĝa ĉefa kapitalisma ŝtato, estas tial ne pli pure kapitalisma, sed ĝi ne pure socialisma ŝtato. La vorto "proleta" do esprimas ĝi tie specialan formon de ekonomia strukturo k tial ankau specialan formon de ŝtato.

LA HISTORIA MISIO DE LA PROLETARO.
 Laŭ Lanti estas la "dogmo" pri la historia misio de la proletaro mto, eologio, ne havanta sciencan bazon.

Ĉu do signifus ke oni povas starigi socialismon sen proletaj diktatoroj, sen proletaj partioj, ktp, ke ĉiuj laboristaj organizoj estas tute "perfluaj".

Mi ne scias kial Lanti ne kredas je la historia misio de la proletaro. La proletaro ja estas la sola klaso kiu havas avantaĝon el la starigo de la socialismo kaj tial la sola revolucia klaso.

LA MALAPERO DE LA ŜTATO EN LA SOCIALISMA SOCIO.
 Laŭ la teorio marksisma malapero kom post kom la proletaj ŝtatoj kun ĝi malaperos la "ŝtato" por ĉiam, se oni estas funkcia konstruinta la socialismon ĉar la ŝtato estas ĉiam ilo por subpremi iujn klasojn.

Ĉu ankaŭ ne pli ekzistos la neceso subpremi iun klason per la ŝtato, ĉu ankaŭ ne pli ekzistos la neceso subpremi iun klason per la ŝtato.

Lanti miras pri tio ke la hodiaŭa Sovetio ankoraŭ ekzistas en la formo de ŝtato, sed tio ja estas komprenebla afero. Unue ekzistas ekstere de Sovetio ankoraŭ kapitalisma mondo, due ekzistas en Sovetio mem ankoraŭ subpremdaj klasoj. Sovetio ja estas - malgraŭ la stalinistaj asertoj ankoraŭ ne la socialisma socio. Oni ne povas konstrui la socialismon en unu sola izolita lando.

ĈU LA SOCIALISMO ESTAS SCIENCOC?
 Lanti diras, ke, se la socialismo estus scienco, ne ekzistus diversaj marksisistaj skoloj, la socialistoj ne diskutus inter si, ktp, ĉar "pri reale sciencaj veroj ĉiuj fakuloj interkonsentas". Bone, sed kio estas reale sciencaj veroj? La ĉefa materialo de la sciencistoj estas hipotezoj k teorioj, same kiel ĉe la politikistoj, la fizikistoj diskutas pri problemoj kiel ekz. la relative teorio k la strukturo de la atomoj, la matematikistoj pri la ĝusteco de la aksiomoj de la klasika geometrio, la geologoj pri la ekzistotempo de la mondo, la biologoj pri la parenceco inter diversaj estaĵoj, la filozofoj pri materialismo k idealismo ktp. Kio oni do ne diskutas? Do la fakto ke oni diskutas en socialistaj rondoj ne estas pruvo por tio ke la socialismo ne estas sciencoc.

Ĉu socialismo ja ne estas izolita - Ĝi nur estas sekvo el la historia materialismo, kiu mem nur estas sekvo el la pritraktado dialektika-socialisma al la historio. Tial ĉiuj grandaj marksisistoj estis filozofoj. La marksismo do estas origine filozofiaĵo, sciencoc, oni do ne povas ke la marksisistoj pritraktas la socialismon science.

LA HISTORIA MATERIALISMO.
 Ĉu la teorio pri la hist. mat. donas Lanti malĝustan difinon. La ĝusta difino estas - "la ideologiaj manifestacioj en iu ajn socio estas sekvo el la produktadrilatoj (ekonomio) de la koncerna socio, la ekonomio do destinas la ideologion, sed la ideologio reagas sur la ekonomio". Lanti "forgesis" la ĉuan duonon, kiu estas sufiĉe grava, el la difino (Ĉetere ni volas ĝi tute mendi ke la reago de la ideologio nur havas periferian karakteron, ne decidan).

Ĉu Lanti eĉ tute ne preterpas la historion, pri k kontrastaj argumentas ĵena. Se ja hipotezo estas ĉiuj devoj pri la starigo de la socialismo en la evoluigintaj kapitalistaj landoj, ĉar la hist. mat. sekvas la neeviteblecon de la socialismo. Sed la proletaj diktatorego ja starigis ĉiujn en la ne evoluiginta lando Sovetio.

Ĉu la kaŭzo estas miskompreno flanke de Lanti. La socialismo ne povas esti starigota en evoluinta lando, nek en neevoluinta lando, ĉar ĉi tute ne povas konstrui la socialismon en unu sola izolita lando.

LA PERMANENTA REVOLUCIO

Ke oni tamen povis starigi la proletan diktatorecon en la tiama Rusio bazas je tio ke la kapitalista diktatoreco en la cara Rusio estis tre malforta k ne povis elteni la stirmon de la proletaro-kamparistaro. Rusio estis "la plej malforta ero de la kapitalista-ĉeno."

2. Lanti asertas ĝe la ideologia superstrukturo de Germanio k aliaj faŝistaj landoj n e povas esti konsekvenco de la ekonomia bazo, kia asertas tien la marksistaj teoriculoj.

Ankaŭ ĉi tie li eraras. Oni povas detale klarigi ĉiujn ideologiajn de Germanio k la diferencojn inter la ideologiaj de Germanio k la aliaj faŝistaj ŝtatoj el la necesoj k kondiĉoj donitaj de la ekonomia strukturo en la koncernaj ŝtatoj k de la ĝenerala politika situo.

La diferencaj opinioj pri la historia materialismo estas la ĉefaj k centraj divergencoj inter senproletoj k marksistoj. La opinio de la senproletoj pri la nacioj, pri Esperanto, pri la "historia misio de la proletaro" ktp facile lasas sin klarigi el ĉi tiu diferenca opinio pri la historikoncepto. En la venontaj kajeroj ni ree pritraktoŝ ĉi tiujn problemojn, sed pli detale.

ĈU ESTAS RUĜA FAŜISMO EN SOVETIO?

Faŝismo estas aperformo de la kapitalismo en sia degeneracia epoko. Sovetio ne plu estas kapitalisma ŝtato, sed proleta - la vorto "proleta" esprimas, kiel ri jam supraj diris, specialan formon de ekonomia strukturo - do en Sovetio ĝe povas regi faŝismo, ankaŭ ne "ruĝa" faŝismo, ĉar ankaŭ "ruĝa" f. estas nepre ia formo de f., do de kapitalisma diktatoreco.

Faŝismo estas politika diferenco, estrata de certaj kapitalistaj grupoj, kinu havas tipe burĝan ideologion (naciismo, religio, militemo, ktp, multkaze ankaŭ rasismo, antisemitismo ktp), aliflanke estas la plej multaj anoj de Ruŝismaĵ tendencoj ne proletoj, nek kapitalistoj, sed certa grupo de etburĝoj - la en la krizo malriĝigita parto de la meza klaso. La f. pro. esas al la lab. ian nebular "socialismon" kinu fakte ne estas socialismo sed in primitiva kontraŭindustrialismo, la etburĝoj ja neniam staris direkte en la klasbatalo inter lab. k kap., tial ne povis evolui firman socialisman ideologion sed nur havas ian malŝtatan kontraŭ la grandkapitalistoj, bone sciante ke la kap. kulpas je la krizo, sed ne knante la soc. vcojn el la krizo. Pro tio ke la etburĝoj estas restaĵo de mezepokaj, antaŭkapitalismaj ekonomisistemoj, ili havas kiel idealon la mezepokajn ekonomisistemojn, k opinias ke tio estas socialismo. - Se la f. farigas amasa movado, ĝi estas uzata de la kap. por detrui la danĝerajn proletajn soc. organizojn per la nedanĝera organizoj de etburĝaj "socialistoj" (nedanĝera por la kap. sistemo pro tio ke oni neniam povus ree ankncuki la mezepokajn ekonomisistemojn, ĉar la produktivocoj estas jam tro alte evoluigitaj), pligrandigi la falantan profiton, malaltigi la salajrojn ktp, entute por plifirmigi la regecon de la grandkapitalo.

Politice evidentigas ke neniu povas diri ke en Sovetio regas "ruĝa faŝismo". La ankra ekzistantaj partoj de la etburĝaro en Sovetio (Kamparistoj) ne ludas decidantan rolon en la ŝtato. Ne ekzistas Grand-kapitalistoj kinu bezonus la f. por pligrandigi siajn profitojn. La burkraj regantoj en Sovetio certe propraandas "socialismon" kinu fakte ne estas estigbla (socialismo) en unu lando") sed ĉi tiu soc. ideologio estas tute diferenca de la kontraŭindustrialisma "socialismo" de la faŝistoj. Ankaŭ la ideologio en Sovetio, kinu havas parte burĝajn trajtojn havas ilin ne pro tio ke ekzistas en S. burĝa reĝimo sed pro tio ke la regantaj burkrajtoj en S. subpremas grandajn partojn je la lab. klaso.

Do ekzistas nek ideologio, nek bazo, nek kapitalisto kinu povus profiti el ĉi, en Sovetio por la faŝismo. Tial estas malĝuste diri, ke en Sovetio ekzistas "ruĝa faŝismo".

PRIL "SOCIALISMO EN UNU LANDO".

Oficiala teorio de la Komintern estas de post 1926 la teorio pri la "socialismo en unu lando" = eblo, konstrui la socialismon en Sovetio.

Malgraŭ ke ĉiuj gravaj komunistaj teoriculoj - Marx, Engels, Lenin, Trockij - plurofoje pruvais ke neblas konstrui la socialismon en unu sola izolita lando, ka por la konstruo de la soc. necesas la ekzisto de proleta diktatoreco en minimume kelkaj progresintaj landoj, forsis la tuta membraro de la Komintern de post 1926 siajn grandajn antaŭulojn k la Marks-Engels-Lenin-Instituton en Moskvo ne sensukcese

LA PERMANENTA REVOLUCIO... KVARA KAJERO... JIN DIA PAGO

Klopodis falsigi la verkojn de la famaj komunistoj. Tamen ni ne forgesis ilin. En la "Deklaro pri neceso k principoj de nova internacio" kiu estas eldonita kiel unua programo de la Kvara Internacio - Bolenfrasad fundamentas sur ĉi tiu programo - oni povas legi: "La venkinta proletaro povas konstrui la socialismon nur en tuta monda mezuro pro la internaciaj laborpartigo k kunlaboro estigita de la kapitalismo".

Tamen ĉi tiujn problemojn - kiuj evidentiĝas la malĝustecon de ĉiuj nun ekzistantaj reformismaj k stalinismaj tendencoj, - tuĝis la verkintoj tute ne en la broŝuro. Ĝraŭ ke ili estas tre gravaj, ĉi tiuoble eĉ pli gravaj ol la donitaj faktoj, ĉar faktojn oni povas turni, falsigi, interpreti, k en tio la stalinistoj havas rutinon. (Komparu: Letero al la CK de la ĉinia kompartio, 2-a kajero de la Perurev.) La kaŭzo de la estiĝo de la teorio pri la konstruo al la socialismo en unu lando estas kmprenable la burokratiigo, kiu mem estas la rezulto de la situo de Sovetio k de la tutmonda lab. movado.

Vi eble ĉemete longe pritraktis la malbonajn flankojn de la broŝuro. Sed tion ni faris ĉar la bonaj flankoj estas evidentaĵaj. Grava estas la fakta k tabela materialo, kiu certe al multaj stalinistoj malfermos la okulojn.

K nun? Ni vidis, socialismon oni ne konstruis en Sovetio, ĉar oni ne povas fien. Sed negativa kritiko ne sufiĉas. El la burokrata k sekve malĝusta politiko de la du internacioj oni devas tirii la konsekvencojn. K la konsekvenco nomiĝas -
POR LA KVARA INTERNACIO!

LA REVOLUCIA PROLETARO K LA SANKCIOJ.

Ci tiun artiklon, rezolucion de la marista sindikato en Nov-Zelando, ni ĉerpis el la organo de la nov-zelandaŭ bolŝevistoj, leninistoj, IHE MIRAĵ TAVT, organo de la Fourth Internationalist Workers Party de New Zealand.

La opinio de la membroj de la unuiginta marista unio pri la tutmonda situacio estas la jena.
En 1914 sekvis la lab. klaso de la tuta brita imperio la vokon de siaj diversaj registaroj, helpi al ili en la milito por la ŝirmo de la rajtoj de la etaj nacioj, de la sekurigo al la demokrateco k por la ĝiama forigo de la germania imperismo. Oni speciale akcentis la gravacon de la sekurigo al la internacia juro kontraŭ kontraktrompantoj kiel Germanio k oni diris, ke se oni permesus al Germanio fari kion ajn, oni trovus en la mondo baldaŭ nenion krom tutmondan anarkion. Enfluita de sia malamo kontraŭ la tiranio de la germana militarismo, subtenis la lab. klaso siajn kapitalistajn registarojn. Sed kiam estis deklarita la milito, estis adoptitaj al la malbonaj de la germana militarismo tiuj de la brita k franca, k je la fino de la milito trionfis la brita, franca, itala k usona imperismo, k la demokrateco estis ĉie aŭ tre maldortigita aŭ tute forigita. Timaniere povis la kapitalisma sistemo forigi la konfliktojn inter la du grandaj kapitalistaj potencoj, Germanio k Britio, k post la militaj profitoj postulis la diplomatia ke la profitoj ree estu tiel kiel se ne estus estinta milito, k hodiaŭ estas la tutmonda anarkio pli grabda ol 1914, malgraŭ la ligo de Nacioj.

La nuna itala-abisena situo estas la natura konsekvenco de la ekspluatado al la laborforto k de la internacia batalo je la profitoj.

Ree oni nin alvokis per tute la samaj frazoj, ĉar ke la vorto "faŝismo anstataŭis la "germanian militarismon" k Abiseno anstataŭis la bedaŭrindan sangantan Belgion k la Ligo de Nacioj la "sankteco" de la kontraktaj" k la "slipaĉon" por kiu ni oferis nian vivon, k tiujn klaskunulojn, por ke la ekspluatanta imperisma Grupo povu venki pri alia grupo.
Ke nia opinio kontraŭdiras al la "sankta nomo de la Ligo de Nacioj" ne alligas la aferon, ĉar la L. de n. estas malgraŭ la membreco de Sovetio ankoraŭ, kio ĝi estis je sia fondo, instruimento de la reganta imperisma potencoj kontraŭ la pimalfortaj, k ĝi eĉ estas trage efika rimedo por trompi la laborantajn klasojn.
Ni tial rifuzas, lasti nin miskonduki de la alvoko, batali kontraŭ la faŝismo, ĉar ni scias ke militoj inter kapitalismaj potencoj ne estas

PERM.
trataj pro
ni eĉ se
loj reg
-
Elaista
sci
ni sci
oj
kiu

ratataj pro la formo de la registaro sed pro la profito kapitalista, ni ege scias ke kiam la milito estas deklarita, ĝin britaj demokracioj registaroj uzos ĝin necesajn rimedojn por subpremi la ekonomian sistemon - ili devas agi tiel - k tiel fari gas, vidite praktike, al la scias ke la faŝismo ne estas tute diferenca, al la britaj transformoj fremda sistemo. En decidoj de la nov-zelanda registaro dum la mondmilito devus forĝi ĝin iluziojn kiuj ekzistas pri la nov-zelanda demokratio. Ni komprenoble simpatias kun la ekspluatata popolo de Apiseno k budoŝtras k la militan atakon de la sistemo registaro italia kaj la intencita dispartigo de la lando inter la britaj, usonaj k aliaj imperialismaj interesoj. Ni simpatias kun ili same kiel kun la hindiaj limtriboj, kiuj atakis nia brita aerfloto, sed ni decide asertas ke la vojo al la liberigo kaj de la absenciaj, kaj de la mahometana kaj hindiaj amasoj ne estas tiu, kula brita aŭ nov-zelanda registaro partpreni je paco disĉiigo al siaj regionoj, aŭ je la administrado per la ligo de nacioj aŭ je nacia milito kontraŭ la italiaj laboristoj kiuj ankoraŭ antaŭ malmultaj jaroj estis niaj "noblaĵ alianculoj". Ne estas nia devo, batali kontraŭ la aliaj laboristoj-kamaradoj, sed alvoki ĝin laboristojn en ĝin landoj kontraŭ al siaj propraj ekspluatantoj k militonpreparantoj registaroj, kun la celo, atingi la politikan potencon por la laborista klaso, estigi la komunan proprajon je la produktiloj k tiel per ĉi tiu sola ebla maniero fini la militojn, forigante iliajn kaŭzojn. Ni tial kontraŭas al ĝin militon preparantoj agoj de la momentaj registaroj k deklaras ke la momenta situo ne diferencas principe de tiu en 1914, k ni rifuzas, ree lasi nin trompi. Ni nenikaze transportos militmaterialojn k truĵojn aŭ iamaniere subtemos la militregistaron k ni alvokas ĝin organizojn de la laborista klaso, unuigi sin kun ni por kontraŭstari al la senhonta celado per la trompaj frazoj de la ligo de nacioj kaŝe ree igi interbatalantoj la laboristojn de mondo por ĝirmi la kapitalistajn profitojn k astonte sekuri la ekspluatadon al la laborforto.

TRA LA GAZETARO ESPERANTISTA.

Ree vizitis nin kiel kutime la bone redaktataj SEMANEO (Svisio), LAB. ESPERANTISTO (Britio), ARBIDERSPERANTISTEN (Norvegio) k NIA BULLENO (Usono). Arbidersperantisten enhavas bonan artikolon pri klasokonscio en la lab. esp. movado. La Semantico enhavas ĝin bonan feljetonon, ni povas ĝin tial speciale rekomendi, cetere ĝi estas, kontraŭe al la tri aliaj revistoj nur en Esperanto. INTERNACIA LINGVO el Polio estas presita (la supraj nur estas duplikitaj) k montras tiel la bonan stato de la SAT-movado en Polio. Bedaŭro ne ni ne povas multon legi, ĉar ĝi estas verkita ĉefe en pola lingvo. En la lasta numero estas interesa malgranda kritiko pri la Lanti-Broŝuro (Cu socialismo...). Ni ne konsentas kun la recenzinto se lia opinias ke per tiaj verkoj oni nur disigas la lab. movadon k malebligas la renunigon de la lab. esp. organizoj. Kontraŭe, unueco de la lab. partioj nur havas valoron sur firma pol. fundamento, k tian oni nur povas estigi per daŭra interna diskutado. Sed la stalinistaj k reformistaj burokratoj ja tute ne volas unuecon por batali, sed por ankaŭ estonte povi miskonduki la laboristaron. Rilate al la lab. esp. movado estas ĉa sĉtuoj temate alia, cetere la nerva sistemo de la laboristaj esperantistoj espereble ne estas konstruita tiel delikata ke per kelkaj broŝuroj aŭ "herezantaĵ" tendencoj estas minacata. la unueco. LA KOSMO estas organico de Jap. Esp. asocio. Enhavas en sia lasta numero da strangajn artikolojn. La unua pri faŝismo. Ne subskribis la verkinato, ni unue miris pri tio, sed baldaŭ komprenis kial. Ĉar je la fino de la kajero estas malgranda notico indikanta, ke la koncerna artikolo estas verkita de "Korarcista esp. unio en kunlaboro kun Germanesp. as. k la (Germana) mezeŭropa instituto". Estas mirinde, kian sensecaĵon povas kunŝmiri tri faŝistaj organizoj kune. La dua opinio ke ekzistas "nenia komunismo en Rusio". Ĝis nun oni ĉie en la mondo opinias ke "Rusio" ĉesis sian vivon en okt. de 1917, k ke ĉi post tiam ekzistas sur ĝia jama loko la unio de la soc. sovetrespublikoj. Sed eble la verkinato ankoraŭ ne rimarkis tion. Alia afero estas,

PERMANENTA REVOLUCIO.....KVARA KAJERO.....

Ĝis nun ĉiuj homoj sciis ke en Sovetio ankoraŭ ne ekzistas la ekonomia ekonomisistemo, ĉar ekzistas diferenco inter socialismo k. komunismo k. Lenin, Stato k. revolucio). Certe la stalinistoj hodiaŭ ĉapas ke ĝi estas socialista ŝtato (kiu ni konstatas ĉirkaŭ ke en Sovetio nun nur ekzistas proletara diktatoro, antaŭstupo al la socialismo) sed la plej multaj stalinistoj ne kuraĝas diri ke en Sovetio jam estas enkondukita la komunista socisistemo.

ĈDA REVUO estas sendependa organo editata en Aŭstrio. Ĝi estas tre bone faktuja, sed tute senkolora, oni ĉe preskaŭ ne rimarkas ke ĝi estas editata en faŝista lando.

Kaŭ ARGENTINA ESPERANTISTO estas ree sendita al ni. (Ni petas ĝin k la lajn redakciojn, sendi al ni regule la gazetojn interŝange).

Ĉ spacmanoj ni ne povas doni la adresojn de la gazetoj, ni volonte rigardas ilin al interesuloj.

SU LA TUTMONDAN GAZETARON POR LA KVARA INTERNACIO!

FRMANA- Unser Wort, organo de la Internaciaj komunistoj de Germ. (Bolŝevtoj-leninistoj.) Trotz Alledem, org. de la marksista akcio en Svisio. Internationaler Jugendinformaticn de IKL, (Bolschewiki-Leninisten), Germana fendo.

ANCA- Lutte des classes, teoria org. de la grupo bolŝevista-leninista. Verité, organo dusemajna de la gr. b. -1.

ERLANDA- De nieuwe Fakkel, aperas dufoje semajne, org. de la Revol. soc. Partio. De Rod Gardist, organo de la Leninista Junnigvardio, De Arbeidano de la Nacia Laborsekretario.

USA- The New Militant, organo de la laborista partio en Usono. Aperas semajne. The New International, teoria monata Gazeto de la partio. Young Spartacus, Junnua organo de la Spartacus Youth League de la usona partio. The Vanguard, duonmonata organo de la Laborista partio en Kanadio. The Militant, organo de la Lab. partioj en Aŭstralio k. Nov-Zelando.

VA- Bulletin de l'opposition (Bulteno de la opozicio), organo de la mal-stra opozicio en la sovetia kompartio. Co Dalej k. Wydnokrag estas la gazeto de la polia sekcio de la Int. kom. ligo. Jiskra tin de la Internaciaj komunistoj de Ĉekoslovakio. Babotschi Visti estas ukrainlingva.

LINGVA- Izquierda estas la gazeto de nia partio en Ĝilio. "La kvara Internacio" estas ĝia teoria organo. La permanenta revolucio esperantlingva organo registron, adresojn, provnumerojn ktp oni povas ricevi de ni.

VA STALINISTA IMPERTINENCECO!

El vi scias estas nun traktadoj inter S. A. T. K. I. P. E. pri reunigo de laborista esperantista movado. Ni plane subtenos la reunigon, sed estas teresa la stalinista sinteno. Ili skribis (Laŭ letero publikigita en demnacio) ke ili postulas unu e la ekskludigon de la anoj de la Kvara Internacio el la komunista asocio, ĉar... "la fendo de nova internacio estas ĉio en nia epoko!"

Ĉiuj certe ne opinias ke estas krimo fendi novan lab. internacion kiam la scio ke la malnova ne plu plenumis siajn taskojn. Sed leninismo estas ic ĉio la stalinistoj nur konas laŭnome.

Ĉiuj ĉar plaĝas al ni tiel, sed ĉar la du nunaj internacioj ne plu plenumas siajn taskojn, ĉar ambaŭ estas burkrajtigintaj.

Reformistaj burkrajtoj estas agentoj de la burĝaro en la laboristaro. Stalinistaj burkrajtoj nur observas la intereson de la sovetiaj burkrajtoj, kiuj sin tute ne plu interesas por la tutmonda revolucio.

AKCIAJ KOMUNIKOJ.

venonta kajero enhavos la artikolon de "La kvara internacio k. la milito", artikolon pri la Stahnov-movado, k. verŝajne artikolon pri sendependis-

antaŭe intencis eldoni la militajn tezojn k. kritikon pri la sendependigraeso de Kominternoj kiel apartajn broŝurojn, sed por igi la sendependigraeso de ĉiuj aktuala, ni decidis, aperigi la koncernajn broŝurojn en

broŝurojn. Puzo je antaŭaĵo de la p. rev. ilin eldoni kiel apartajn broŝurojn. Puzo je antaŭaĵo de la p. rev. ilin eldoni kiel apartajn broŝurojn.

SENDU MONCNI! SENDU MONCNI! SENDU MONCNI!